

ciobillius us apud qz admon

tem de i. r. **S** i moner qz ma

ducauent ex hoc pane in

uet

✓ 7/23/23. JH.

(O'Brien)
840, 5, 10%

36680

V. 110
Matters

Area 1475

623

Reaching
JH

ARMY MEDICAL LIBRARY
WASHINGTON
Founded 1836

Section Incunabula

Number 312363

Tractatus de memoria Martcoli perusini
Prefatio .

Jādiu Brocardo ⁊ Bonauētura uiri dignissimū ⁊
replicatis ꝑcibz me sepiissime prouocastis ut ego all
qua de memoria nutriēda ⁊ augēda colligerē quā
rē ego uobis sepe pollicitus sū: sed tenuit me diate
nus continua agendaꝝ rerum occupatio . Tandem
statui uotis ur̄is parere ⁊ ita dño adiuuāte aliq̄ et
ea ut puto digna et uobis utilia aggregabo. Dici
mus igit̄ q̄ de hac mā nullū hucusq̄ inueni qui cō
plete tractaret adiūgendo scilicet medicinalia cum
alijs rebus que artificiosē memoriā augēt. Alj̄ ciz
ut Licero maxie de artificiosa memoria tractarūt
quo pacto scilicet regulis habitis potuisset memoria
augeri. Ad consimile autē propolitū tractatū unum
uidi quē Gulielmus de Brūcia nōbilis philosophus
atq̄ medicus composuerat. Medici uero e contra tā
noui q̄ ueteres ad memoriā recuperandam si perdi
ta esset ⁊ ad habitum fortificādum solum remedia
medicinalia scripserūt. Poāmus igitur simul utrūq̄
studii ut cōplere discamus meōriā gubernare. Erūt
igit̄ capitula duo in quoz primo ponemus quō pos
sumus meōriā artificialē augere beneficio regulaz
in secūdo uero dicemus qualiter id etiā fieri possit
beneficio medicinarum. Capit̄m primum.

¶ Dicemus itaq̄ quod circa meōriam aut potētā
memorādi duo opera hēmus: unū quod dicit̄ memo
rari aliud r̄minisci lz reminisci nō sit p̄cipaliē me
moratiē opus imo ext̄iatue. lz hoc sine meōria fieri

36680

nō possit. Ideo 27. duas distinguit potētiās: quarum
unam uocauit memoriā ⁊ alterā remiscētiā. Prius
ergo de mēorari deinde de reminisci dicemus. Mēo
rari igit̄ est retinere ⁊ cōseruare imagines reꝝ prius
ab aīa pꝛeceptaz. Primū igitur q̄ bñ meminisse uolu
mus dū ea discimus ul' audimus oꝝ multū attēte ⁊
profunde mētem apponere: sic enī diutius ⁊ firmitus ī
memoria remanebūt. Naz que sup̄ficialiter ⁊ sic at
tentione uidemus et audimus et si frēq̄nter tñ cito
ea labi a memoria experimur. Et iō dicit Aristo.
quedā semel scilicꝫ attēte uidētes melius memora
mur q̄ altera multotiēs scilicꝫ ⁊ nō attente. Nñ apud
Platonis thimeū scrib̄. Ego ut probū auditorē de
cet sine sermone sub silētiō mēte atqꝫ aures parabo
Est aut̄ ⁊ hoc docum̄tū siue elem̄tū utile multū ad
addiscēdū. Nā is ē maxime docibilis qui attēte para
tus est audire ut scripsit Tullius priō nonoꝝ r̄heto
ricoz Quis ratio hec est quā ut secūdo de anima
habetur actus actiuoz sunt in patiente et disposito
Attentio autē magna auditorem disponit ⁊ parat
ad profunde ⁊ perfecte reassumendū prius tamen
itelligendum. Conseruatō enim sequitur intellecta
nulla. n. obfuāt nisi prius itellecta. Nñ Gorgias ut
ferē bñ dixit ubi itēderis igeniū ualē. Felix itaqꝫ q̄
cū attētōe audit atqꝫ studē. Secūdū admoimētū est
quod in audiendis delectari et admirari ad memo
randum multum ualent. Nam in quibus delecta
mur et admiramur multum eis intendimus et in
eis profundamur et detinemur. Attentio autem
magna et maxime profunda ut dictum est ad

memoriam ualet Valet igitur et admirari et delectari in his que attentionem et profunditatem inducunt Huius autem signum maxime habemus in pueris quia quod multum delectatur in formis et in signis rebus propter hoc quia eis noue et inueste sunt earum bene memorantur. Unde dicitur. Auerrois quod homo memorat multoties quod fecit in pueritia bona rememoratio: quia homo in pueritia multum amat formas et figuras et multum in eis delectatur et adiuuat qua propter figuratur in eis bene et propterea difficile dimittunt. Alia tamen in problematibus de pueris et eorum memoria casus assignat Aristoteles. scilicet illam uelut rei nostre impetere hic dimitto. Unde Tullius secundo rhetoricorum quod acciderunt in pueritia memimus optime sepe propea quod nulla nisi noua aut admirabili re commouet animus. Utile est igitur et si ita non sit reputare scientiam in qua studes esse ualde bonam et honorabilem et excellentem atque magnam et paucis notam et non tamen scientiam scilicet et doctorum que audis. Nam bona et honorabilia appetimus et amamus. magna autem aut rara admiramur. Sed si despicias aut spernas scientiam in qua studes uel doctorum a quo audis non bene percipies nec retinebis. Unde inter clauas sapientie ponitur honor magistrorum: quare non est mirandum si audientes huius seculi parum proficiunt quia de se confidentes magistrum spernunt quare tales proficere non uidemus. Rursus et tertium est admonitio: quia memoria hominum labilis est et turbe non sufficit ut dicit Seneca necesse breuia et pauca esse que memorari uolumus. Ideo oportet ea que facilius retinere uolumus ad summam quandam et paucitatem reducere hoc eis modo facilius retinebimus

et propter hanc totius memoriam habemus in summa illa. et ideo
cōi ad quod reduximus omnia includit. Non die phis ter-
tio topicorum in argumentationibus propositiones memorabiliter
scire oportet. Nam uelut in memorali propositiones cōes tā-
tū posite statim faciunt illa memorari. Contrario igitur mo-
do procedere debet discere et memorare. Nam quod discimus oportet
per plura explicari et diuidi. scilicet quod uolumus memisse col-
ligere et breuiare oportet. Unde peroptie dicitur ab Agone in
didascalicon sic ingenium in diuidendo inuestigat et itenit
ita memoria colligendo custodit. Oportet ergo ut quod di-
scendo diuissimus commendando memorie colligamus
Colligere autem est ea de quibus prolixius scriptum uel di-
sputatum est ad breue quedam et compendiosa summa rediga-
mus. Habet namque omnis tractatus aliquod principium cui tota
uita et uis seruetur in initio et ad ipsum cum talia referuntur
hoc querere et considerare colligere est. Quidam fons est
cuius sunt multi riuuli anfractus fluum non sequitur tene-
fōte et totum habet. Idcirco dico quod memoria hominis hebes est
et breuitate gaudet et si in multa diuiditur minus in sin-
gulis. Unde et qui circa pauca occupantur et sollicita-
tur melius memorantur. Quam fiet exempli gratia quam quis
de sero multa legerit et illorum uoluerit memorari indu-
cere illa in quedam breue nuncupatione et sic omnia facilius memora-
bitur. Adhuc autem quartum admodum erit quia memoria
hominis labilis est oportet ea cum multa memoriter discere uolu-
mus per partes secare minutas et diuisas et non simul
illa perlegere et una particula memoriter scita aliquantu-
lum pauare deinde prius repetita ad secundam deinde ad ter-
tiam et sic per ordines usque in finem perueniendo sic cum non est
difficultas nec tedium. Unde Martianus in rhetorica

sua si longiora fuerit addiscenda diuisa per partes faci-
lius ibereleunt. Vñ bñ dic ille poeta. Scire si uis hanc
re tota sit separata minuti. Amplius ⁊ qñtū admoni-
mū ut dic phūs meditatioēs meōriā saluāt i remi-
scēdo ac perpetuo rēnēdo frequē cōsiderare ⁊ cogita-
re oꝝ q̄ cōsuare itēdimus sic eīz nō cōtingit obliuio
Vñ Seneca meōria nihil perdit nisi ad q̄d sepe nō re-
spic. Vñ scribī i didascalico p̄icipiū i lectōe ē cōside-
ratō ⁊ cōfirmatō i meditātōe. Vñ recte meditātō in-
terpretat mētis dictatio. Egregie igī hoc admoimē-
tū ⁊ añ proxis q̄ maxie ad meōriā cōserūt siml tan-
gūtur i didascalico his uerbis. In oī doctria breue ⁊
aliqd certū colligere q̄d i arcula meōrie recōdat unū
postmōz cū res exigit aliq̄ deriuēt unū hec ⁊ sepius
r̄plicare ⁊ de uētre meōrie ad palatū tractare necēē
ē. Vñ rogo te ne multū leteris q̄sq̄s es sic ml̄ti faci-
ūt si ml̄ta legeris aut multa legēdo percurreris s̄z
bñ leter si ml̄ta q̄ percurrer̄ itellerer̄. Discursus s̄r
oīa fugias ut scūs. Tho. dic i epl̄a sua didascala ad
frēz studētē ⁊ nō tm̄ si itellerer̄ s̄z cū r̄riere potueris
Exaīa igī teipm̄ cū legis ⁊ q̄stū tenere poter̄ tm̄ le-
gas si uis meōriā exercere s̄z si uis tonū illū lectōis
hēre ⁊ i eo delectari legere potes q̄stū desideras sed
pap̄ in r̄riebis q̄d pulchre glorios. s̄imus Tho. dic ut
rectulimus discursū super oīa fugias. Alias eīz nec
legere ml̄tū prodē nec itelligere prodē unq̄s ad meō-
riā. Si eīz legimus ml̄ta q̄ tenere nō possumus siue
illa itelligamus siue nō illoꝝ nō meōrabimur: q̄ eīz
tenere nō possumus nec illa meōrari cū meōrari ⁊
tenere idē sit ut ab origie prediximus. Et sic iam de

arte et modo memorandi satis sit dictum. Consequens autem est doctrinam et artem reminiscendi tractare

Tractatus secundus de reminiscētia.

Quā itaque secundum hunc ordinem et consequentiam reminiscēdi causa sit reminiscēdi oportet ea quorum unum per alterum reminisci volumus ordinatōne et consequentiā hāc eū reminisci quod memorari dicitur sit per aliq̄ in memoria rerūta inuestigare et reinuicere oblita. Ad inuestigatōem ergo obliatorum ut reinueniantur necessario est requirere ordinem illorum quorum intendimus reminisci. Non dicitur philosophus quod bene ad inuicem ordinata sunt bene sunt reminiscibilia quod uero male conuenit. Ideo oportet ea in quibus studemus si bene ordinata sunt meditari frequenter et in consuetudinē secundum ordinem illū illa reducere si autem non bene ordinata sunt demus ea quantum possumus ordinare et secundum illū ordinem meditando consuecere nam si ea in quibus studemus nunc uno modo uel ordine nunc alio consideremus ordo eorum non confirmabitur in nobis sicut dixit Seneca non conualescit plāta quae sepe transferretur. Debeamus igitur ea quorum facile reminisci volumus a principio bene ordinata capere uel a rebus nam uel a magistris uel a nobis ipsis et illa secundum ordinem illū consuetudini reducere. Secundum documentum dicemus quod aptius quia ut dicit philosophus quo ordine prius res apprehēse sunt et considerate ab anima eo ordine se habent motus id est impressiōes facte in anima ex eorum apprehēsiōe. Motuum autem ordo et consequentia eā est reminiscēdi ex eo eis quod post primū motū natus est sequi secundus reminisci cōtingit ut dicit philosophus. Oportet igitur a primo et per ordinem recedere ad rehabēdū oblitū quod querimus propter hoc enim et propter consuetudines

qua ordo ille e uelocius nobis occurrit oblitu. Nō
uidemus cū i aliq̄ arte sumus noui si p ordine qđ
audiuimus icipiēdo iterrogemur facilius responde
mus si aut ordie mutato respōdebimus id fiet ma
le aut cū difficultate. Nū 7 pueros cū aliquid qđ le
gerint referūt si alicuius cōseq̄ntiū sint oblitū peipi
musa capite ichoari sic eīz aliquoties a principio
iterādo id eoz occurrit memorijs qđ prius erāt ob
liti. Tertiu documtu dic eīz phūs q̄ ex uno similiū
cōrigit remisci alterius un cū fuerimus oblitū cogi
tar de Virgilio nobis occurrit Homerus cū Auer
rois dic q̄ meorari cōringit prop̄ suū simile: 7 ita
debemus illud sepe reuoluere 7 sic facile oblitū re
miniscemur. Quartū documtu nos ad reminisci iu
uat cogitō cōtrarij ut dic phūs ut cogitamus Achī
lē ueit i mte hector cuius eramus oblitū. Quintū do
cumtu dic Ap. q̄ locus ubi aliq̄ tractauimus p̄ci
piū ē imiscēdi un utile ē locū cōsideāre i quo deā at
fca sūt illa quoz uolumus imisci. Nū Cicero p me
moria artificiali hūda docet stabili qdā loca 7 ill
cogitat facile ueimus i oblitū. Sextū documtu quia
fātasia multū ab imagiacionibz mouet o3 stabilire
q̄sdā imagies q̄ similitudines hēant cū his que uolu
mus recordāi exēplū si uolumus imisci pōtis citini
q̄ ē unus d̄ pōtibz patauinis pōemus i meoria unū
pōte magnū 7 unū hōez curuū 7 sic facile pōtis citi
ni imiscimur h eīz documtu cū supiore ē sūdāmū
artificial meorie. Que igi ad arte 7 doctriaz meo
rādi 7 imiscēdi p̄tinēt uiri digni h dixisse sufficiant
Qui aut plura de huiusmoi legere deliderat uideat

uberioꝛē tractatū nꝛꝛ q̄ ē a nobis de hac mā cōpo-
situs Nunc uero ad medicinalia transcamus

¶ Capituluꝝ secundū de medicinalibus remedijs

¶ Conſuare uel augere meōriā cū medicinalibus
opus ē laborioſiſſimū. quia theſaurus iſte bonā cor-
poris diſpoſitōē requirit ⁊ optimū uite ordiēz. Po-
nemus tamen aliq̄ ſuccieta q̄ apud nꝛōs auditorēs
erūt multe utilitatis cōmūter: quia meōriā fit labi-
lis ab hōido ⁊ frigido ſuētur iſte regule q̄ ſequūt

¶ Pꝛia regula corpus teneatur mūdū a ſuperflui-
tatibꝫ. unde quotidie ſit uētrī beneficiū ⁊ ſi nō na-
turale fiat artificiale. Vina magna fugiāt imo uti-
le eſt ſi quis uſt bonā hꝛe memoriā ut aliquot dies
abſtineat a uino ⁊ loco eius aqua utat ꝛucari. Vitet
ſcrūina ſicut allia et hmoi ⁊ leguia oīa ſuperuētet
coitū ſuperfluū ⁊ carnes facilis digōis comedat. ace-
tū ⁊ acetosa cepe ⁊ maxie nocet ut dic Auicena.

¶ Secūda r̄gula Bugloſa ꝛiſiber ſūt optia meōrie
quōlꝫ admīſtrata ⁊ maxie ꝛiſiber cōditū bis i ebdō
da aut. ꝛ. ieiūio ſtō ad q̄ſtitatē caſtance de māe capiat

¶ Tertia r̄gl'a mīrobolani cōditi ſūt opti. ſ. ſeml' in
ebdomoda ſumere unū ſiſibrū ⁊ ē ſpēs mēte ſecūduꝫ
Auicenam eſt optimum.

¶ Quarta r̄gl'a Cōfectio anacardia ad q̄ſtitatē et
ceris ſūpra i ebdomoda ſemel i aurōa cōfert mirabl
r̄ ſimil' r̄ diābra ſecūduꝫ Auicenam.

¶ Quinta r̄gula. Oleū phōꝝ ſm Mel. mirabl' r̄. occipit
tio iūcto ex eo reparat memoriā.

Hec igr̄ ſūt uiri digni medicinalia q̄ ſi alia ſūt eleiſſi-
ma pro cōſuāda meōria ⁊ ita ſiēz facio. FINIS

ms. A. 12.

Respon. ix

ly. as to capto su. us subamenti

ham pané q. siges. omc. dit et